

Το μοντέλο πρωθυπουργός - κουτσαβάκη και οι κίνδυνοι για την Δημοκρατία του Στ. Κούλογλου...

Όπως ήταν αναμενόμενο, η πρόταση μομφής του ΣΥΡΙΖΑ δεν οδήγησε στη πτώση της κυβέρνησης. Ο Α. Τσίπρας κατάφερε να νικήσει στα σημεία, συσπειρώνοντας για πρώτη φορά γύρω από μια κορυφαία πρόταση του το ΚΚΕ, τους περισσότερους από τους ανεξάρτητους βουλευτές (χωρίς κανείς από τους υπόλοιπους να υποστηρίξει την κυβέρνηση) αλλά και την βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Θ. Τζάκρη, καταφέροντας έτσι ένα πλήγμα στην κυβερνητική πλειοψηφία. Όμως περισσότερη πληγωμένος από την όλη διαδικασία βγαίνει ο θεσμός της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, με βασική ευθύνη του πρωθυπουργού.

Ο λόγος του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ για την υποστήριξη της πρότασης δυσπιστίας κινήθηκε στα γνώριμα επίπεδα, χωρίς ιδιαίτερες εξάρσεις ή εκπλήξεις. Νωρίτερα, ο πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, που επίσης υπερψήφισαν την πρόταση, χρησιμοποίησε μια σειρά από ντοκουμέντα για αποδείξει την αθέτηση των υποσχέσεων της κυβερνητικής πλειοψηφίας και την διαφθορά που επικρατεί στους κόλπους της, με αποτέλεσμα η ομιλία του να μοιάζει περισσότερο εμπειριστατωμένη και κοινοβουλευτική.

Αυτό που βασικά φαίνεται να επεδίωξε ο Α. Τσίπρας ήταν να στριμώξει και να εκνευρίσει προσωπικά τον Α. Σαμαρά. Αν στόχος του ήταν ο πρωθυπουργός να δείξει ένα άλλο, όχι τόσο γνώριμο πρόσωπο, τότε επιτεύχθη. Αντίθετα με ότι συνήθως συμβαίνει σε αναμετρήσεις τέτοιου επιπέδου, ο Α. Σαμαράς απέφυγε να κοιτάει τον Τσίπρα σε όλη την διάρκεια της ομιλίας του. Όταν ο τελευταίος τον κάλεσε να τον κοιτάξει, ο πρωθυπουργός απάντησε, εμφανώς εκνευρισμένος: “κοιτώ από την άλλη μεριά για να μην βάλω τα γέλια”!

Τουλάχιστον στην μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας, δεν υπάρχει προηγούμενο ανάλογης συμπεριφοράς πρωθυπουργού προς τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Ακόμη και όταν ο Α. Παπανδρέου κατακεραύνωνε τον Κωνσταντίνο Καραμανλή εξαπολύοντας τις πιο ακραίες κριτικές -ή και πολύ πρόσφατα ο Σαμαράς της αντιπολίτευσης τον Γ. Παπανδρέου- οι τότε πρωθυπουργοί έδειχναν να έχουν συναίσθηση ότι η αντιπαράθεση και ο σεβασμός του αντιπάλου είναι μέσα στους κανόνες του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού. Ο Α. Σαμαράς απέδειξε ότι δεν τον απασχολούν αυτοί οι κανόνες και δυστυχώς το νέο στιλ που εγκαινίασε επικροτήθηκε από την κοινοβουλευτική του ομάδα, που χειροκρότησε και συνέχισε να χασκογελάει στην διάρκεια της ομιλίας Τσίπρα.

Η ίδια συμπεριφορά αποθεώθηκε στην ομιλία Σαμαρά που ακολούθησε λίγο μετά, μετά από μια σύντομη, αλλά με πρωθυπουργικό αέρα, παρέμβαση Βενιζέλου. Ήδη από την πρώτη στιγμή, η “γλώσσα του σώματος” του κ. Σαμαρά ήταν εύγλωττη: “ξέρεις ποιος είμαι εγώ ρε;”. Για πρώτη φορά ακούστηκαν εκφράσεις του τύπου “είστε λίγο ξεχασιάρης κύριε Τσίπρα”, “τζουράσικ παρκ” και “καραγκιόζ μπερντέ”(η αντιπολίτευση στην ΕΡΤ) ή “το άφησα τελευταίο γιατί είναι το πιο χαριτωμένο”, “άκουσε καλά” κλπ. Είναι μάλλον ευτύχημα που ο κ. Σαμαράς δεν πατάει το πόδι του στο Κοινοβούλιο: αν συμπεριφερόταν με το ίδιο ειρωνικό και αλαζονικό στιλ συχνότερα, ερεθίζοντας φίλους και εχθρούς, θα είχαμε σύντομα συμπλοκές βουλευτών, αλλά Ταϊβάν.

Στην πρωθυπουργική παράσταση, που θύμιζε κάτι μεταξύ φθηνής stand up comedy(“Θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να κρυφτεί, αλλά οι παλαιές συνήθειές του δεν τον αφήνουν” είπε κάποια στιγμή) και συνεδρίασης δημοτικού συμβουλίου σε κάποια προβληματική κωμόπολη, επαναλήφθηκε για αρκετές φορές το επιχείρημα των συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ, για τον κατευνασμό των οποίων ο κ. Τσίπρας κατέθεσε την πρόταση μομφή, μετά τις δηλώσεις του στις ΗΠΑ για την ανάγκη παραμονής της Ελλάδας στην ευρωζώνη. Η ΝΔ εκτιμά ότι η εσωκομματική αντιπολίτευση αποτελεί την αχίλλειο πτέρνα του ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα στην έκτη φορά ο Α. Σαμαράς ανέφερε ονομαστικά τον Π.Λαφαζάνη.

Το βέβαιο είναι ότι στον ΣΥΡΙΖΑ ή θα πρέπει να συμφωνήσουν ότι άλλο πλειοψηφία και άλλο μειοψηφία ή να χωρίσουν τα τσανάκια τους. Θα βοηθήσει και την εκλογική συσπείρωση των πρώτων και την ιδεολογική καθαρότητα των δεύτερων. Οι ερμαφρόδιτες καταστάσεις που οδήγησαν σε διάφορα παρατράγουδα μέσα στην αίθουσα του Κοινοβουλίου (προχθές Σάββατο ο Π.Λαφαζάνης, λόγω των επεισοδίων στην ΕΡΤ, απειλήσε με αποχώρηση από την συζήτηση για την πρόταση μομφής!) ή στην χθεσινή συγκέντρωση του ΣΥΡΙΖΑ έξω από την Βουλή δεν βοηθούν κανένα.

Ανεξάρτητα όμως από το βαθμό ωρίμανσης της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ο βασικός κίνδυνος προέρχεται από την αντίληψη του πρωθυπουργού-κουτσαβάκη που ξεδίπλωσε μεγαλοπρεπώς ο Α. Σαμαράς. “Θέλω και εγώ να συζητάμε τακτικότερα δημόσια. Παρακαλώ όμως να έχετε μια άποψη και όχι δέκα απόψεις...”, είπε σε κάποια στιγμή λες και ο σεβασμός των κοινοβουλευτικών κανόνων έχει να κάνει με την ...μονολιθικότητα της αντιπολίτευσης. “Εδώ δεν είναι αμφιθέατρο και όχι πεζοδρόμιο. Να προσέχετε τις εκφράσεις σας, όπως ότι είμαστε εγκάθετοι των ξένων τοκογλύφων, Μερκελιστές κλπ. Αυτά να τα κόψετε εάν θέλετε να τα λέμε”!!

Ελάχιστα από τα λεχθέντα από τον πρωθυπουργό είχαν να κάνουν με την πολιτική σε μια χώρα που βασανίζεται από μια εθνική και κοινωνική κρίση χωρίς προηγούμενο. Οι άνθρωποι που υποφέρουν απουσίαζαν εντελώς από την πρωθυπουργική ρητορική, ούτε καν με την μορφή υποκριτικής εκδήλωσης συμπόνοιας. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ο κ. Σαμαράς απέφυγε να απαντήσει στην πρόκληση που του είχε απευθύνει λίγο πριν ο Α. Τσίπρας να δεσμευθεί ότι η κυβέρνηση δεν θα πάρει νέα μέτρα και προφανώς η προοπτική αυτών των τελευταίων του προκαλεί πρόσθετη νευρικότητα.

Αντίθετα έκλεισε την ομιλία του με μια περίτεχνα διατυπωμένη απειλή ότι δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ “θα καταλάβει σύντομα” το λάθος να ταυτιστεί με την Χρυσή Αυγή, που επίσης πηφισε την πρόταση μομφής. Μετά από όλα αυτά και με δεδομένη την περιφρόνηση των κανόνων και τον τσαμπουκά, το σοβαρότερο ερώτημα είναι ακριβώς πως θα αντιδράσει το Μέγαρο Μαξίμου, στην περίπτωση που κινδυνεύσει να χάσει ή θα πρέπει να παραδώσει την εξουσία..